

N^{ro} 66.

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i, każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał następujący wyrok:

Działo się w Warszawie, w Pałacu zwykłych posiadzeń Rady Stanu, Krasieńskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego dnia dwudziestego siódmego Września tysiąc ósmset iedenastego roku.

S A D K A S S A C Y I N Y.
X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O

W sprawie Zuzanny z Siemińskich pierwszego ślubu Walentego Mecińskiego, powtórnego miedzy Ignacego Ośniałowskiego małżonki pozostałej wdowy we wsi Domołosciskach w Cyrkule Przemyślskim w Galicyi wschodniéy mieszkaiący, przez Mecenasa Leonarda Zieleniewskiego, zanoszący rekurs przeciw wyrokowi Sądu Appellacyjnego Xięstwa Warszawskiego w Wydziale pierwszym w dniu dwudziestym szóstym Marca tysiąc ósmset iedenastego roku zapadłemu, mimo niestawienia się strony do kassacyi powołanéy, to jest Jozefaty z Ośniałowskich Jozefa Płaskowskiego, i Franciszki z Ośniałowskich Ludwika Morzkowskiego małżonek, sióstr miedzy sobą rodzonych; gdy od udowodnionego wręczenia im na dniu dwudziestym piątym Czerwca roku bieżącego rezolucyi Komisyi Podań i Instrukcyi sprawę przyimuiący z zapozwem do obrony, czas odpowiedzi Art: 42. Organizacyi Sądu Kassacyjnego przepisany upłynął, a strona rekursuiąca sprawę popiera;

Mając sobie przez rekursującego Mecenasa uczyniony wniosek:

iż wyrok zaskarżony odsądzaiący terazniejszą powodkę od dziedziczenia czwartéj części majątku po zmarłym bezdziejnie i bez testamentu mężu iéy Ignacym Osniałowskim, podlega Kassacyi z trzech następujących powodów:

nayprzód że Sąd Appellacyjny przyjął do rozpoznania rzecz już prawomocnie wyrokami byłego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego w dniu dwudziestym piątym Czerwca, i dwudziestym pierwszym Lipca roku tysiąc ósmset dziesiątego osądzoną, przez co sprzeciwił się Art: 15. Dekretu Królewskiego w dniu pierwszym Grudnia tysiąc ósmset dziesiątego roku wydanemu, niemniej §wi 350. Ustawy powazecznój Sądowój Galicyjskiój, oraz Art. 815. Kodexu Napoleona;

powtóre że tenże Sąd wyrokował nad żądania strony;—strona bowiem teraz do Kassacyi powołana, odwołując się od wyroku Trybunału Cywilnego pierwszój Instancyi Departamentu Krakowskiego, w pozwie przed Sąd Appelacyjny wydanym, żądała tylko wyprowadzenia Inkwizycyi względem pożycia małżeńskiego teraz rekursującój, Sąd zaś w mieyscu zadecydowania téj kwestyi, rekursującą od spadku po iéy mężu usunął;

potrzebie, że Sąd wyrokujący zgwałcił wyraźne prawo, mianowicie w §fie 557. Części II. Kodexu cywilnego Galicyjskiego objęte, i powody na których oparł decyzją swoję, równie są wyraźnym prawom przeciwne, a w szczególności §wi 342, 576, 579, i 583, 578. Części II. tudzież §Som 103. i następnym Części I. §. 343. Części III. Kodexu cywilnego Galicyjskiego, nie mniej Artykułowi II. Ustawy przechodniej dla Xięstwa Warszawskiego wydanój w dniu dziesiątym Października tysiąc ósmset dziewiątego;

że zatem Wyrok Sądu Appellacyjnego Wydziału pierwszego w dniu dwudziestym szóstym Marca roku bieżącego wydany, na mocy Art: 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego skassowanym, a Sprawa w celu nowego rozsądzania innemu Wydziałowi tegoż Sądu odesłaną być winna;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który z przyczyn obrazy wyraźnego prawa domaga się skassowania zaskarżonego wyroku;

S A D K A S S A C Y I N Y

Oddalając pierwszy powód rekursu, z względu iż rezolucye byłego Sądu Szlacheckiego które strona rekursująca prawomocnemi wyrokami byź mieni, niczém więcéy nie są iak tylko sądowym wydaniem spadku tym sukcesorom którzy się zgłosili i wylegitymowali, a takowego rodzaju rezolucya nie może nikomu tamować drogi poszukiwania téy saméy sukcesyi ieżeli do niéy lepsze prawo mieć rozumie, dopóki onego przedawnieniem nie utraci, co §. 636. Części II. Kodexu cywilnego Galicyjskiego zastrzega;

Oddalając równie drugi powód rekursu, przez wzgląd iż ieżeli Sąd wyroknie, uznał dostateczne powody skąd inąd, iak to w swym wyroku wzmiankujący do odsądzenia rekursującéy od sukcesyi, tedy żądana przez stronę przeciwną inkwizycya byłaby bez żadnego celu, a wnosić nie można iżby taż strona inny iaki prócz odsunięcia rekursującéy od spadku miała zamiar w żądaniu wyprowadzenia indagacyi co do iéy małżeńskiego pożycia;

Co do trzeciego zaś powodu rekursu;

zważywszy

§. 557. Części II. Kodexu cywilnego Galicyjskiego, według którego, żona po zmarłym bezdzietnie i bez testamentu mężu, czwartą część majątku iego prawem własności odziedzicza;

zważywszy

iż Sąd wyrokujący biorąc za zasadę prawo Polskie pod którego powaga małżeństwo rekursującéy z zeszyłym Ignacym Ośniałowskim zawarte zostało, i które takowego prawa następstwa żonie po mężu nie nadaie, sprzeciwił się nayprzód §wi 342. Części II. Kodexu cywilnego Galicyjskiego stanowiącemu:

„iż zdolność następstwa oceniana iedynie byź winna w stosunku do chwili śmierci tego po kim się spadek otwiera,„

sprzeciwił się niemniący Art: 11. Ustawy przechodniéj dla Xięstwa Warszawskiego w dniu dziesiątym Października tysiąc ósmset dziewiątego roku wydanyéj podług który równie

„dziedziczenie prawne uważać się powinno podług czasu śmierci osoby spadek zostawiający,,

które to rozporządzenie Artykułem 2. Dekretu Królewskiego szesnastego Stycznia roku bieżącego bez żadnego wyjątku i do nowych Departamentów jest rozciągnięte;

zważywszy

iż §. 576. tegoż Kodexu cywilnego Gallicyjskiego mylnie przez Sąd wyrokujący użyty został na poparcie, iakoby *dożywocie w kilka tygodni po ślubie między małżonkami zeznane, zastąpiło między nimi prawo następstwa prawnego*; gdyż §. ten mówi jedynie o *ugodach ślubnych*, które (według Rozdziału X. Części III. tegoż Kodexu;) wcale różne mają znaczenie od dożywociów; i gdy nadto rzeczzone dożywocie przez wzajemną między temiż stronami w roku tysiąc siedemset dziewięćdziesiątym osmym dnia szóstego Lipca w Krakowie zawartą transakcją zniszczoném zostało;

zważywszy nakoniec

iż Sąd wyrokujący równie sprzeciwił się wyraźnym prawom, opierając decyzją swoją na nastąpióném między małżonkami separacyi, i złém postępowaniu w pożytku ~~małżonki~~ małżonki iem,

gdyż co do pierwszego

Separacya między małżonkami prywatnie zdziałana, iak byłe w niniejszém sprawie, nie może być za ważną w oczach prawa uważaną stosownie do §. 103. i następnych Części I. Kodexu Gallicyjskiego, według których, a mianowicie według §u 106. tegoż miejsca, małżonkowie o separacyą prywatnie ułożywszy się przed właściwym Sądem osobiście stanąć i prośbę o rozłączenie podać powinni, co dopełnioném nie zostało; — oprócz tego separacya nawet ważnie skuteczniona według §u 545. Części III. rzeczzonego Kodexu nie zmienia w niczém wzajemnych praw albo z ustaw albo z ugody małżonkom służących, chyba gdyby inaczej wyraźnie obwarowaném było;

co zaś do drugiego

tedy w myśl §u 579. i 585. Części II. Kodexu Gallicyjskiego, małżonkowi jedynie służy prawo wydziedziczenia małżonki w przypadkach prawem oznaczonych, co w niniejszój sprawie miejsca nie miało; i owszém w tranzakcyi separacyinėj wyraźnie zesłży Ignacy Osniałowski oświadczył, iż do swėj małżonki żadnėj nie ma pretensyi; na zaprzeczenie zaś następstwa przez spółsuccessorów §. 578. w porównaniu z §em 536. tegoż Kodexu stanowi przepisy zasadom wyroku zaskarżonego cale przeciwné;

Rekurs Zuzanny z Siemińskich Osniałowskiej przez Mecenasa Leonarda Zieleniewskiego podany, mimo nie stawienia się strony powołanėj zaocznie rozsądzaiąc:

Wyrok Sądu Appellacyjnego Wydziału pierwszego w dniu dwudziestym szóstym Marca roku bieżącego tysiąc ósmset iedenastego zapadły z powodu obrazy wyraźnego prawa, na mocy Artykułu 10. pod liczbą 1. Organizacji Sądu Kassacyjnego kassuje — Summę siedemdziesiąt ósm złotych w Stęplowanym papierze od wpisu złożoną utwierdza, takąż Summę równie w Stęplowanym papierze przez stronę pozwaną od niniejszego wyroku opłaconą mieć chce — stronę do kassacyi powołaną na powrócenie kosztów stronie przeciwnėj skazuje, i sprawę w celu powtórnego rozsądzenia, Wydziałowi trzeciemu Sądu Appellacyjnego odsyła — mocą niniejszego Wyroku. —

(podpisano) S. POTOCKI Prezes.

Wydrukować.

(L. S.) *Osiński* Pisarz S. K.

Felix LUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości

Zgodno z Oryginałem

(L. S.) *Antoni Joneman*
Sekretarz Jeneralny